

Az a sok ezer volt kisdiák, kórustag, jelenlegi tanár, aki remélhetőleg olvassa majd az interjúkat, újraélheti diákkori élményeit, rengeteg erőt meríthet munkájához (nem zenei területen is), hálával és tisztelettel emlékezhet tanáira, akik közül biztosan talál néhányat ebben a könyvben.

Egy apró kritikai megjegyzésem van a szerkesztéssel kapcsolatban: az olvasást megszakítva keresem az interjú végén a jegyzetet, milyen új információt rejt az említett műről. Sok esetben elmaradhatott volna, hiszen szakmai közönségnek szóló könyvben nem kellene jegyzetben megnevezni közismert művek szerzőit, adatait.

A kötet olvasása közben egyre inkább körvonalazódott bennem a felismerés, hogy ez a könyv mennyire az interjúalanyok volt tanáiról és későbbi tanítványairól is szól. Akkor eszembe jutott, hogy én Fehér Anikót négy évig angolra tanítottam a kecskeméti Kodály Gimnáziumban, s a zeneakadémiai felvételi előtt meg némi szolfézs-útravalóval is elláttam. Az utóbbi években pedig (ha rendes vagyok, szinte naponta) én tanulok Anikótól: végzem az általa bemutatott joggyakorlatokat...

Így lesznek tanárok a tanítványokból!

Ittzésné Kövendi Kata

Visszapillantó – Liszt Ferenc emléknep Nyíregyházán

Liszt Ferenc (1811, Doborján–1886, Bayreuth) születésének 200. évfordulóján az egész világ a magyar géniusz emberi és zeneszerzői nagysága előtt tisztelgett. A nyíregyházi Vikár Sándor Zeneiskola 2011. november 30-án színes palettájú Liszt emléknepet szervezett, amelyen kis- és nagykorúak, zenészek és zenét szeretők egyaránt, ünnepi méltósággal hajthattak fejet a zongoravirtuóz, a zeneszerző, a karmester Liszt Ferenc zsenialitása előtt.

Az emléknep már a reggeli órákban nagy izgalommal kezdődött, hisz a hónapokkal előbb meghirdetett Megyei Liszt Műveltségi Versenyre 17 csapat nevezett be, javarészt Nyíregyházáról (Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium,

Kölcsey Ferenc Gimnázium, Vasvári Pál Gimnázium, Vikár Sándor Zeneiskola AMI), de a megmérettetésre Záhonyból (Kandó Kálmán Közlekedési Szakközépiskola és Gimnázium) és Kozlovsvárról (Sigismund Toduța Zeneliceum) is érkeztek csapatok. A diákok nagy buzgósággal és

kitartással tanulhattak, ki hosszabb, ki rövidebb felkészülési idő alatt, annak függvényében, hogy a vetélkedőre való felhívás mikor jutott el a különböző iskolákhoz. A felkészüléshez a 17×6 diáknak Liszt életrajzát és korának társadalmi- kulturális háttérét több forrásanyagból kellett elsajátítania, és ha ezen kívül azt a szinte félszáz audíciós anyagot is hozzáadjuk, amit a Liszt-művek megismerése és felismerése céljából hallgattak, bátran és nagy elismeréssel mondhatjuk, hogy teljesítményük „férfi munka volt”. Az is bizonyos, hogy akik erre a vetélkedőre jelentkeztek, egy egész életre szívükben hordják majd a Liszt zenéje, embersége és magyarsága iránti csodálatot és büszkeséget.

Nem lehetett könnyű a vetélkedő játékosnak mutatkozó, de alapjában véve nagyon is dokumentált feladatsorát összeállítani, és azt oly módon „eljátszani”, hogy végül a vetélkedő ne irigy versengés, hanem hasznos információkban bővelkedő „szellemi-zenei játék” legyen. Ebben volt oroszlánrésze Szabó Soma tanárnak, aki a zsűri elnöki tisztségét is betöltötte. A tapasztalt tanár játékos higgadságával, izgalmasan, pergőn vezette a „komoly játékot”, így a versenyzők észre sem vették, hogy közel három órán keresztül „küzdöttek” a legnagyobb pontszámokért, azaz a díjakért. Mi, felnőttek és irányító tanárok is élvezettel szurkoltunk a csapatoknak. Részemről nem is igazán a díj érdekelt, hanem annak örültem, hogy ebben a kultúrától, komolyzenétől eltávolodott világban, vannak még nebulók, akik az iskolák merev tantervétől függetlenül vállalják az időigényes plusz-tanulást, a szorgalmi feladatokat. És végülis ez a legnagyobb nyereség! Mindezt összevetve, bátran kimondható, hogy a vetélkedő elérte a célját, mivel a versenyző diáksereg minden tagja, az elsajátított hatalmas zenetörténeti, kulturális, zenei anyag birtokában, pontszámoktól és díjaktól függetlenül, nyertesnek minősíthető. Gondolom, véleményemmel a felkészítő tanárkollegák (Belinszky Etelka, Bodnár Jánosné, Borosné Puskás Bernadett, Forgács Zsuzsa, Henzsel Csabáné, Hudi-vók Marianna, Jó Csabáné, Kaczári Istvánné, Sáráné Major Hilda, Vassné Oláh Ágnes), az értékelő bizottság – Szabó Soma, a zsűri elnöke, Arany János, a zsűri tagjai: Kissné dr. Mogyorósi Pálma, Nyesténé Raizer Márta, – valamint Tamás Attila a Vikár Sándor Zeneiskola igazgatója és az egész tantestület is egyetért. A diák, az diák! Talán egyikük sem fogta fel, hogy a délelőtti vetélkedő igazi értéke nem a pontszámotlán feltüntetett eredmény. Ők az elismerést, a kézzel fogható jutalmat várták türelmetlenül. Habár a vetéledő végeztével minden versenyző kapott emléklapot, az izgalmat fokozta az a tény, hogy csak este tudhatták meg a győztesek névsorát. És hogy a szervezők a vetélkedő felkészítő tanárainak munkáját is megköszönjék, mindenkit könyvjutalomban részesítettek.

A délelőtti vetélkedőt este 7 órai kezdettel a Zenekultúra Támogatásáért Alapítvány Liszt Ferenc emlékműsora követte a Móricz Zsigmond Színházban. A gálaesten a nyertesek átvehették az Arany-, Ezüst-, és Bronz oklevelet, valamint a díjakkal járó ajándékokat is. A diákok kipirult

arccal, nagy izgalommal várták a díjkiosztást. A Vikár Sándor Zeneiskola által szervezett műveltségi vetélkedő zsűrije a szoros pontozási eredményeket figyelembe véve, és nem kevésbé kiváló pedagógiai érzéküknek köszönhetően úgy döntött, hogy egy minősítési fokozaton belül több csapatot is megjutalmaz.

Bronz fokozatban részesült a Vikár Sándor Zeneiskola négy csapata.

Ezüst minősítést nyert a Vikár Sándor Zeneiskola, és a Sigismund Toduță Zenelíceum, Kolozsvár „Faust” csapata

Az Arany minősítést három iskola csapata nyerte: a Vikár Sándor Zeneiskola, és az Evangélikus Gimnázium csapata, valamint a Kölcsey F. Gimnázium és a Vikár Sándor Zeneiskola „Gyászgondola” közös csapata.

A Móricz Zsigmond Színházban megtartott ünnepi hangversenyen tartalmas műsorral léptek fel a Vikár Sándor Zeneiskola, a Művészeti Középiskola, a Vásárhelyi László Alapfokú Művészeti Iskola növendékei. Felejthetetlen élmény volt a Cantemus Vegyeskar tisztán csengő, tökéletes előadása Szabó Soma karnagy vezényletével. A gálaműsor *A gyászgondola utasai* című egyfelvonásos lírai játékkal zárult. (Írta és rendezte: Karádi Zsolt) A Cosima Wagner Liszt Ferenc valamint Richard Wagner levelei és naplói alapján készült színpadi mű rávilágított Liszt életének arra a szakaszára, amikor 1882/83-as velencei látogatása során megérezte, hogy ez az utolsó találkozása leánya férjével Wagnerrel, a német opera géniuszával, aki 1883 februárjában hunyt el szívroham következtében. Így vált Liszt *Gyászgondolája* a két zenész utolsó velencei találkozásának, a halál megsejtésének komor harmóniákkal megfogalmazott zenei elégiájává.

A kolozsváriak nyíregyházi élményei

Immár másodszorra élvezhettük a nyíregyházi Vikár Sándor Zeneiskola igazgatójának és egész tantestületének vendégszeretetét. A tavalyi Erkel-vetélkedő még mindig frissnek mondható emlékével, nem kellett sokat gondolkoznunk, hogy benevezünk-e a Liszt vetélkedőre. Diákjaim a felhívásra azonnal *igen*-t mondtak, és habár objektív okokból kifolyólag csak október végétől kezdhették el a felkészülést, derekasan helytálltak. Mi több, remekül érezték magukat, és utólag bevallották, hogy a sokszínű, játékos megoldások miatt, valójában nem is tűnt olyan hosszúnak a több órás verseny. Ők még szívesen folytatták volna tovább, és ha valaha lesz még ilyen jellegű vetélkedő, rájuk mindenképpen lehet számítani. Ezúton is köszönettel tartozunk Tamás Attila igazgatónak, aki a Vikár Sándor Zeneiskolában otthont teremtett a vetélkedő „felhőtlen” lebonyolítására. Köszönjük továbbá a velünk kapcsolatot tartó *Hudivók Marianna* tanárnő kedvességét, valamint az „idegenvezető” szerepet is vállaló szervező, *Nyesténé Raizer Márta* tanárnő gondoskodását, türelmét. Baráti szeretettel gratulálunk mindenkinek, és várjuk a folytatást!

Kulcsár Gabriella